

**Protokół nr 67/2014
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 13 października 2014 r.**

BRM-DPP.0012.12.13.2014

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zapoznanie się z:

1. Informacją o przebiegu wykonania budżetu Miasta Wrocławia za I półrocze 2014 roku;
2. Informacją o kształtowaniu się wieloletniej prognozy finansowej Miasta Wrocławia za I półrocze 2014 roku;
3. Informacją o przebiegu wykonania planu finansowego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i samorządowych instytucji kultury Miasta Wrocławia za I półrocze 2014 roku;

II. Zaopiniowanie projektów uchwał:

1. zmieniającego uchwałę nr LII/1310/14 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2014 rok – **druk nr 1741/14.**
2. zmieniający uchwałę nr LII/1311/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta – **druk nr 1742/14.**
3. w sprawie „Gminnego Programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii dla miasta Wrocławia na rok 2015” – **druk nr 1715/14.**
4. w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie na rzecz Skarbu Państwa w drodze darowizny lokalu mieszkalnego nr 4 położonego na I piętrze budynku przy ul. Grochowej 26 we Wrocławiu – **druk nr 1732/14.**
5. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1706/14.**
6. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1707/14.**
7. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1708/14.**
8. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1709/14.**
9. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1711/14.**

III. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. w sprawie rozpatrzenia wezwania pana [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr XXX/688/12 w sprawie ustalenia planu sieci i określenia granicy obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Wrocławia – **druk nr 1710/14.**

2. w sprawie rozpatrzenia wezwania pana [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr LXII/1594/14 w sprawie określenia rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć w roku szkolnym 2014/2015 dla dyrektorów, wicedyrektorów oraz nauczycieli pełniących inne stanowisko kierownicze w szkołach i placówkach prowadzonych przez miasto Wrocław – **druk nr 1718/14;**

3. w sprawie rozpatrzenia skargi Związku Nauczycielstwa Polskiego na Dyrektora Gimnazjum nr 4 we Wrocławiu – **druk nr 1705/14;**

4. w sprawie rozpatrzenia skargi pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – **druk nr 1704/14;**

5. w sprawie rozpatrzenia skargi pani [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – **druk nr 1703/14;**

6. w sprawie rozpatrzenia skargi pani [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – **druk nr 1737/14;**

7. w sprawie rozpatrzenia skargi pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1739/14;**

8. w sprawie rozpatrzenia skargi pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – **druk nr 1738/14.**

IV. Sprawy bieżące:

1. Odpowiedź Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta z dnia 16 września 2014r. na pismo RO Kuźniki z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie zagrożenia dla pieszych i pojazdów, spowodowanego złym stanem lamp na osiedlu Kuźniki.

2. Pismo przedstawicieli hotelu Park Plaza i hotelu Tumski z dnia 12 września 2014r., skierowane do Prezydenta Wrocławia, dot. wydania zakazu organizowania koncertów muzycznych na Wyspie Słodowej (pismo do wiadomości Komisji).

3. Pismo Ochotniczej Straży Pożarnej z dnia 16 września 2014r. dot. zwiększenia środków finansowych dla Ochotniczych Straży Pożarnych w przyszłym roku.

4. Pismo Rady Osiedla Nadodrże skierowane do Prezydenta Wrocławia z dnia 10 października 2014r. dot. podjęcia działań mających na celu uchronienie młodych ludzi od narkotyków (pismo do wiadomości Komisji).

V. Przyjęcie protokołu:

- nr 65/14 z dnia 5 września 2014r.

- nr 66/14 z dnia 22 września 2014r.

VI. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Skarbnik Gminy Wrocław, Pan Marcin Urban przedstawił informacje:

- 1) o przebiegu wykonania budżetu Miasta Wrocławia za I półrocze 2014 roku;
- 2) o kształtowaniu się wieloletniej prognozy finansowej Miasta Wrocławia za I półrocze 2014 roku;
- 3) o przebiegu wykonania planu finansowego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i samorządowych instytucji kultury Miasta Wrocławia za I półrocze 2014 roku, które Komisja przyjęła do wiadomości.

Ad. II.

W tym miejscu Komisja zaopiniowała projekty uchwał:

1. zmieniający uchwałę nr LII/1310/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2014 rok – **druk nr 1741/14** – postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
2. zmieniający uchwałę nr LII/1311/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta – **druk nr 1742/14** – postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
3. w sprawie „Gminnego Programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii dla miasta Wrocławia na rok 2015” – **druk nr 1715/14** – postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;

4. w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie na rzecz Skarbu Państwa w drodze darowizny lokalu mieszkalnego nr 4 położonego na I piętrze budynku przy ul. Grochowej 26 we Wrocławiu – **druk nr 1732/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
5. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1706/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 2, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
6. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1707/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 2, przeciw – 3, wstrzymało się – 0 radnych) **negatywnie** zaopiniować projekt uchwały;
7. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1708/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 0, przeciw – 5, wstrzymało się – 0 radnych) **negatywnie** zaopiniować projekt uchwały;
8. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1709/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 2, przeciw – 3, wstrzymało się – 0 radnych) **negatywnie** zaopiniować projekt uchwały;
9. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1711/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 0, przeciw – 5, wstrzymało się – 0 radnych) **negatywnie** zaopiniować projekt uchwały.

Ad. III.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) wezwania pana [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr XXX/688/12 w sprawie ustalenia planu sieci i określenia granicy obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Wrocławia – **druk nr 1710/14**. Wzywający wzywa do usunięcia naruszenia prawa - poprzez stwierdzenie przez Radę Miejską Wrocławia - nieważności § 2 ust.2 w zw. § 1 ust 2 pkt 1 Lp.8. Gimnazjum nr 8 (Tabela) w związku z załącznikiem nr 2, a także § 3 i § 6 przedmiotowej uchwały - jako niezgodne z art. 17 ust. 4, art. 58 ust. 2a i 59 ust.1 ustawy o systemie oświaty oraz art.2 Konstytucji RP. Powyższe stanowisko Wzywającego jest bezzasadne, bowiem na podstawie § 3 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia Nr LXI/1548/14 z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie ustalenia planu sieci i określenia granicy obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Wrocławia wydana na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz.594 ze zm.), art. 12 pkt 11, art. 92 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r., poz.595 ze zm.) w związku z art. 17 ust.4 i ust.5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.) – utraciła moc uchwała Rady Miejskiej Wrocławia Nr XXXI/688/12 z dnia 13 września 2012 r. w sprawie ustalenia planu sieci i określenia granicy obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Wrocławia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie wezwania;

2) wezwania [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr LXII/1594/14 w sprawie określenia rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć w roku szkolnym 2014/2015 dla dyrektorów, wicedyrektorów oraz nauczycieli pełniących inne stanowisko kierownicze w szkołach i placówkach prowadzonych przez miasto Wrocław – **druk nr 1718/14**. Rada Miejska Wrocławia w dniu 4 września 2014 r. podjęła uchwałę Nr LXII/1594/14 w sprawie u określenia rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć w roku szkolnym 2014/2015 dla dyrektorów, wicedyrektorów oraz nauczycieli pełniących inne stanowiska kierownicze w szkołach i placówkach prowadzonych przez miasto Wrocław. Uchwała została uchwalona na podstawie art. 33 ust.5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), art. 35 ust.2 i art.92 ust.1 pkt1 i ust.2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r., poz.595 ze zm.) oraz art. 42 ust.6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r., poz. 191). Wzywający wzywa do usunięcia naruszenia prawa - po-

przez stwierdzenie przez Radę Miejską Wrocławia nieważności przedmiotowej uchwały zarzucając, że: 1) akt ten należy traktować jako akt prawa miejscowego, 2) nie wyczerpany został tryb opiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe projektu tego aktu, 3) organ stanowiący wkroczył w kompetencje organu wykonawczego, 4) obniżki godzin są dowolne i pozostają w całkowitym oderwaniu od ustawowych kryteriów, 5) w obrocie prawnym pozostają równocześnie dwie uchwały – co skutkuje nierównym traktowaniem nauczycieli, 6) wsteczne obowiązywanie uchwały, 7) ręczne sterowanie rozmiarem obniżek. Wobec odrębnego, niż Wzywający stanowiska, Komisja jest zdania, że wezwania należy nie uwzględniać co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie wezwania;

3) skargi Związku Nauczycielstwa Polskiego na Dyrektora Gimnazjum nr 4 we Wrocławiu - druk nr 1705/14. Pismem z dnia 02.09.2014r. Prezes Związku Nauczycielstwa Polskiego Zarządu Oddziału Wrocław- Śródmieście – Zdzisław Szczuka (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na bezprawne działania Dyrektora Gimnazjum nr 4 we Wrocławiu, im. Ojca Świętego Jana Pawła II przy ul. Paulińskiej we Wrocławiu - panią Teresę Bartnicką – Romanowską (dalej: „Dyrektor”). Skarżący podniósł zarzut, iż Dyrektor działa niezgodnie z prawem podczas współpracy z Związkiem Nauczycielstwa Polskiego, Zarządem Oddziału we Wrocław – Śródmieście w zakresie ustawy o związkach zawodowych. Ponadto Skarżący zarzucił, iż Dyrektor stosuje mobbing oraz nierówne traktowanie wobec członków związków zawodowych, tworząc tym samym niewłaściwą atmosferę pracy. Ponadto Skarżący przedstawił pisma wysyłane do Dyrektora oraz udzieloną na jedno z pism odpowiedź w sprawie nauczycielki matematyki [REDAKOWANE], zatrudnionej w Gimnazjum nr 4 we Wrocławiu, im. Ojca Świętego Jana Pawła II przy ul. Paulińskiej we Wrocławiu (dalej: „Gimnazjum nr 4”). Z pism tych wynika, iż Skarżący objął wskazaną nauczycielkę ochroną, w związku z czym nie jest jego zdaniem możliwa zmiana jej warunków pracy, w szczególności zaś ograniczenie etatu czy dokonanie zwolnienia. Stanowisko do skargi zajął Dyrektor, pismem z dnia 16.09.2014r., w którym złożył wyjaśnienia związane m.in. z zatrudnieniem nauczycielki [REDAKOWANE]. Dyrektor wskazał, iż nauczycielka ta jest zatrudniona w Gimnazjum nr 4 od 1 października 2007 r. Do tej pory dwukrotnie już przebywała na urlopie zdrowotnym. W związku ze zmniejszeniem się liczby uczniów oraz godzin nauczania matematyki, Dyrektor był zmuszony dokonać ograniczenia godzin nauczycielom tego przedmiotu. Stosowano przy tym obiektywne kryteria oceny pracy poszczególnych nauczycieli i posiadane do dyspozycji etaty oraz godziny nauczania. Dyrektor wskazała, iż pozostałe nauczycielki matematyki także są chronione przed zwolnieniem. Pani [REDAKOWANE] proponowano różne warunki pracy już wcześniej, zanim została objęta ochroną, ale każdorazowo się na nie godziła. Po wielu rozmowach, Pani [REDAKOWANE] zgodziła się na zmianę warunków pracy poprzez sprawowanie 0,5 etatu funkcji pedagoga specjalnego oraz 0,5 etatu nauczyciela matematyki. Dyrektor wskazał także, iż podczas kontroli przeprowadzonej przez Powiatowej Inspekcji Pracy na wniosek Skarżącego stwierdzono, iż sprawa zmiany warunków pracy/zwolnień może zostać rozstrzygnięta przez Sąd Pracy. Istotnym jest, iż w poprzednim roku szkolnym pani [REDAKOWANE] przebywała na urlopie zdrowotnym, nie jest więc możliwe aby stosowany był wobec niej mobbing, jak to zarzuca Skarżący. Odpowiadając na zarzut sformułowany w jednym z pism dołączonych do skargi, dotyczący nieusprawiedliwionej nieobecności Dyrektora na spotkaniu ze Skarżącym, Dyrektor zaprzeczył jakoby Skarżący umówił się z nim na jakiegokolwiek spotkanie, a jedynie zażądał wglądu w arkusz organizacyjny szkoły, który został mu udostępniony.

Rozpatrując niniejszą skargę Komisja przyjrzała się zarzutom w niej zawartym i rozpatrzyła cały zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż wszelkie spory z zakresu prawa pracy (w tym zmiany warunków pracy i płacy czy mobbingu) władne są rozpoznawać jedynie Sądy pracy, i to ich wyroki mają moc wykonawczą. Rada Miejska Wrocławia nie ma kompetencji do ingerowania w zakres działań cedowanych przez ustawodawcę

na Sądy. Na uwagę zasługuje fakt, iż zgodnie z poglądami doktryny skarga (z art. 227 k.p.a.) jest prawnym środkiem obrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego lub szczególnego ani też nie mogą stanowić podstawy do powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.[...] (B. Adamiak, J. Borkowski, KPA. Komentarz, wyd.10, Warszawa 2009). W niniejszej sprawie Skarżący powinien dochodzić swoich praw na drodze procesu cywilnego przed sądem powszechnym. Jednakże, zgodnie z oświadczeniem Dyrektora, Pani [REDAKTED], w obronie której interesów działał Skarżący, doszła do porozumienia z Dyrektorem w zakresie warunków pracy w roku szkolnym 2014/2015 i wyraziła zgodę na objęcie 0,5 etatu pedagoga specjalnego oraz 0,5 etatu nauczycielki matematyki. Zmianie ulegną więc jedynie obowiązki nauczycielki, nie zmieniają się zaś pozostałe warunki pracy (zachowany został pełen etat). W obliczu spełnienia żądań pani [REDAKTED] należy uznać, iż niniejsza skarga stała się bezprzedmiotowa. Pozostałe zarzuty Skarżącego są zaś bezpodstawne, gdyż nie zostały potwierdzone żadnymi dowodami. Reasumując, niniejsza skarga nie zasługuje na uwzględnienie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

4) skargi pana [REDAKTED] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta - druk nr 1704/14. W dniu 22.08.2014 r. (data wpływu pisma) oraz w dniu 25.08.2014 r. (data wpływu pisma) pan [REDAKTED] (dalej: „Skarżący”) drogą elektroniczną (wiadomość e – mail) wniósł skargę na bezczynność Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu, Pana Sławomira Gonciarza, która dotyczyła sposobu załatwienia sprawy związanej z przestawieniem wiaty przystankowej przy ulicy Orląt Lwowskich we Wrocławiu. Skarżący wskazał, iż w dniu 10 kwietnia 2014 r. złożył wniosek o przestawienie przystanku autobusowego o nr 10255 ze względu na uciążliwość w korzystaniu z linii autobusowych o nr 149,406,409. Odpowiedź na rzeczony wniosek została udzielona dopiero 12 czerwca 2014 r. w sposób lakoniczny. Skarżący nie został poinformowany o przyczynach tak długiego, ponad dwumiesięcznego terminu załatwiania sprawy, tym samym naruszono zdaniem Skarżącego art. 35 kpa. Stanowisko do skargi zajął Dyrektor Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu, Pan Sławomir Gonciarz (dalej: „Dyrektor”), pismem z dnia 09.09.2014r., w którym poinformował, iż uwzględniono wniosek Skarżącego i jego sprawa została rozpatrzona pozytywnie. Dyrektor wskazał, iż sprawa zmiany lokalizacji wiaty przystankowej o nr 10255 była rozpatrywana przez Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta, a następnie przez Komisję Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego na wniosek Wydziału Transportu Urzędu Miejskiego Wrocławia, skierowany pismem z dnia 14.04.2014 r., z którym przesłano do wiadomości kopię wiadomości e – mail Skarżącego. Jednocześnie Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „ZDIUM”) nie został poinformowany o konieczności udzielenia odpowiedzi na e- mail Skarżącego. Dyrektor wskazał także, iż wniosek Skarżącego nie spełnia wymogów formalnych wniosku przewidzianych w przepisach prawa, gdyż nie wskazano w nim adresu wnioskodawcy, tym samym wniosek tej jest anonimowy. Odnosząc się do zarzutu udzielenia nieterminowych odpowiedzi na pisma Skarżącego, podkreślić należy, iż po myśli art. 35 § 2 kpa, załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. Na uwagę zasługuje fakt, iż w dokumentacji sprawy znajduje się pismo Kierownika Działu Zarządzania Transportem Publicznym z dnia 20.07.2014 r., w którym wskazał on, iż nie jest prawdą, iż nie udzielono terminowej odpowiedzi na pismo Skarżącego w zakresie załatwienia jego wniosku z dnia 10 kwietnia 2014 r., bowiem Skarżący był na bieżąco informowany o sposobie załatwienia jego sprawy – m.in. pismami z dnia 14 kwietnia 2014 r., (przesłano korespondencje kierowaną do ZDIUM) oraz z dnia 5 i 16 maja 2014 r., a także z dnia 16 i 25 czerwca 2014 r. Powyższe świadczy o tym, iż brak było bezczynności organów w zakresie odpowiedzi na pisma Skarżącego. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż Skarżący był informowany o toku sprawy, w tym o braku możliwości wskazania konkretnego terminu uwzględnienia wniosku Skarżącego i dokonanie zmian w umiejscowieniu wiaty przystanku auto-

busowego. Istotnym jest także, iż wniosek Skarżącego został załatwiony pozytywnie, o czym został on poinformowany. Reasumując, niniejsza skarga jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

5) skargi pani [REDAKOWANE] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta - **druk nr 1703/14**. Pismem z dnia 28.08.2014 r. pani [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżąca”) wniosła skargę na niegospodarność i społecznie szkodliwą działalność, jakiej dopuścił się Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „ZDIUM”) oraz Wydział Inżynierii Miejskiej współfinansujący z podatków płaconych przez obywateli inwestycji - modernizacji nawierzchni odcinka ulicy Zagrodniczej we Wrocławiu. Skarżąca wskazała, iż połowa ulicy Zagrodniczej we Wrocławiu ma charakter miejski (posiada chodniki, dojazdy) natomiast druga jej część ma charakter prowizoryczny (niezabezpieczone rowy, nierówny „szuter”). Skarżąca podniosła, iż przy dokonywanej modernizacji pominięto odcinek ulicy Zagrodniczej, przy którym znajdują się dwie posesje oraz droga ewakuacyjna z trzeciej posesji. Szczególnie istotnym jest fakt, iż na jednej z tych nieruchomości znajduje się dom dziecka, który powinien być pod szczególną opieką władz miasta. Mając na uwadze powyższe Skarżąca zwróciła uwagę, iż koszt utwardzenia kilkudziesięciu metrów ulicy więcej i zmodernizowanie całej ulicy Zagrodniczej byłby o wiele mniejszy, gdyby nastąpił jednorazowo, niż jeżeli nastąpi to w ramach odrębnej inwestycji w przyszłości. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor ZDIUM (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 15.09.2014r., w którym wskazał, iż zarzut Skarżącej był niezasadny, bowiem modernizacja ulicy Zagrodniczej nie była inwestycją miejską, lecz obowiązkiem nałożonym na dewelopera w ramach art. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r. poz. 260). W przypadku bowiem, gdy nowe generatory ruchu powstają w sąsiedztwie dróg publicznych niespełniających warunków technicznych i kryteriów bezpieczeństwa dla wszystkich uczestników ruchu drogowego, zarządca drogi w porozumieniu z Wydziałem Inżynierii Miejskiej ustala niezbędny zakres realizacyjny adekwatny do planowanego zwiększenia potrzeb komunikacyjnych i gwarantujący bezpieczną obsługę komunikacyjną istniejących budynków i nowoplanowanych obiektów kulturowych. Wspomniany przez Skarżącą fragment ul. Zagrodniczej, będący „sięgaczem” do istniejących tam posesji nie stanowił niezbędnego dojazdu do inwestycji deweloperskiej, wobec czego ZDIUM nie dysponował możliwością zobowiązania dewelopera do wykonania remontu także tego odcinka w oparciu o przepis art. 16 ustawy o drogach publicznych. Dyrektor wskazał ponadto, iż inwestycja realizowana przez firmę deweloperską ze względu na swój zakres i złożony stosowny wniosek uzyskała dofinansowanie z programu rozwoju pod mieszkalnictwo. Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm., dalej: „kpa”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. W niniejszej sprawie nie doszło do spełnienia przesłanek wymienionych w w/w przepisie. W szczególności Skarżąca nie przedstawiła dowodów na niegospodarność i społecznie szkodliwą działalność, jakiej rzekomo dopuścił się ZDIUM oraz Wydział Inżynierii Miejskiej i podzielić należy stanowisko wyrażone przez Dyrektora ZDIUM. Należy bowiem wskazać, iż działania inwestycyjne w obszarze dróg publicznych należą do zakresu działania zarządcy dróg. W art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych wskazano sytuację, w której budowę lub przebudowę dróg publicznych powinien przeprowadzić podmiot niebędący zarządcą dróg publicznych. Wyłączenie kompetencji zarządcy drogi uzależniono od charakteru inwestycji powodującej potrzebę budowy lub przebudowy drogi publicznej. Jeżeli funkcje inwestycji niedrogowej zależą od powiązań komunikacyjnych tej inwestycji z siecią dróg publicznych, budowa lub przebudowa drogi publicznej obciąża inwestora przedsięwzięcia niedrogowego. Przeniesienie ciężaru budowy dróg na inwestorów przedsięwzięcia niedrogowego jest uzasadnione. Podmioty sprawujące administrację drogową nie powinny ponosić kosztów inwestycji drogowych wywołanych przedsięwzięciami nienależącymi do sfery ich ustawowej aktywności. (vide:

Ustawa o drogach publicznych. Komentarz., Wojciech Maciejko, Paweł Zaborniak, LexisNexis 2010 - Lexis/el). Opierając się na art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, zarządca drogi może odpiąć żądania budowy połączeń komunikacyjnych z inwestycjami niezwiązanymi z rozwojem sieci drogowej. Komentowany przepis dotyczy w szczególności budowy zjazdu z drogi publicznej na nieruchomości sąsiadującą z drogą (wyrok WSA w Bydgoszczy z 5 października 2004 r., SA/Bd 2772/2003, LexPolonica nr 2117703).

Reasumując, rozpatrując niniejszą skargę Komisja przyjrzała się zarzutom w niej zawartym i dokonała ich rozstrzygnięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, który pozwolił stwierdzić, że niniejsza skarga jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jednocześnie należy zauważyć, że obecny na posiedzeniu Komisji Dyrektor ZDiUM poinformował, że rozważane jest opracowanie projektu i wyceny modernizacji „sięgacza”.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

6) skargi pani [REDAKOWANE] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta - **druk nr 1737/14**. Pismem z dnia 09.09.2014 r. pani [REDAKOWANE] Dyrektor Domów dla Dzieci Towarzystwa „Nasz Dom” we Wrocławiu (dalej: „Skarżąca”) przyłączyła się do skargi złożonej przez mieszkańców ulicy, dotyczącej pominięcia podczas modernizacji „sięgacza” ulicy Zagrodniczej we Wrocławiu. Skarżąca wskazała, iż „sięgacz” prowadzący do posesji, na której znajduje się Dom dla Dzieci znajduje się w opłakanym stanie, jest on nierówny, pełen kolein. W miarę możliwości mieszkańcy reperują drogę, dosypują żwiru, ale są to prace niewystarczające. Dzieci zamieszkujące placówkę po każdorazowych opadach muszą brodzić w kałużach w drodze do i ze szkoły. Ponadto, ponieważ woda deszczowa nie jest odprowadzana, to zdarza się, iż zalewa ona tereny położonych wzdłuż niej posesji. Ze względu na zły stan „sięgacza”, placówka nie korzysta z firm zewnętrznych i ma trudności z dostarczaniem codziennych zakupów. Mając na uwadze fakt, iż jedynie „sięgacz” ulicy Zagrodniczej nie został wyremontowany, Skarżąca zwróciła się z prośbą o jego utwardzenie, tak by nie zagrażał bezpieczeństwu mieszkańców i nie pogłębiał poczucia wykluczenia podopiecznych Domu dla Dzieci.

Odpowiedzi na skargę udzielił zastępca Dyrektora ds. Technicznych Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 25.09.2014r., w którym wskazał, iż przebudowa ulicy Zagrodniczej we Wrocławiu odbywała się na podstawie dokumentacji projektowej opracowanej przez dewelopera i porozumienia zawartego między deweloperem a Gminą Wrocław, reprezentowaną przez Zarząd Inwestycji Miejskich, wobec czego niniejsza skarga powinna zostać skierowana do Zarządu Inwestycji Miejskich.

Wskazać należy, iż sprawa przebudowy ulicy Zagrodniczej była już przedmiotem skargi z dnia 28.08.2014 r. innej osoby niż Skarżąca. Do skargi tej została udzielona odpowiedź Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, pismem z dnia 15.09.2014r., w którym wskazał, iż zarzut Skarżącej był niezasadny, bowiem modernizacja ulicy Zagrodniczej nie była inwestycją miejską, lecz obowiązkiem nałożonym na dewelopera w ramach art. 16 ustawy o drogach publicznych. W przypadku bowiem, gdy nowe generatory ruchu powstają w sąsiedztwie dróg publicznych niespełniających warunków technicznych i kryteriów bezpieczeństwa dla wszystkich uczestników ruchu drogowego, zarządca drogi w porozumieniu z Wydziałem Inżynierii Miejskiej ustala niezbędny zakres realizacyjny adekwatny do planowanego zwiększenia potrzeb komunikacyjnych i gwarantujący bezpieczną obsługę komunikacyjną istniejących budynków i nowoplanowanych obiektów kulturowych. Mając na uwadze powyższe wspomniany przez Skarżącą fragment ul. Zagrodniczej tzw. „sięgacz”, nie stanowił niezbędnego dojazdu do inwestycji deweloperskiej, wobec czego Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta nie dysponował możliwością zobowiązania dewelopera do wykonania remontu także tego odcinka w oparciu o przepis art. 16 ustawy o drogach publicznych.

Obecny na posiedzeniu Komisji Dyrektor Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, pan Sławomir Gonciarz potwierdził informacje zawarte w swoim piśmie z dnia 15.09.2014r. złożone w postępowaniu dot. wprowadzie innej skargi, ale dotyczącej

tego samego przedmiotu tj. przebudowy ul. Zagrodniczej wskazując, że działania inwestycyjne w obszarze dróg publicznych należą do zakresu działania zarządcy dróg. W art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych wskazano sytuację, w której budowę lub przebudowę dróg publicznych powinien przeprowadzić podmiot niebędący zarządcą dróg publicznych. Wyłączenie kompetencji zarządcy drogi uzależniono od charakteru inwestycji powodującej potrzebę budowy lub przebudowy drogi publicznej. Jeżeli funkcje inwestycji niedrogowej zależą od powiązań komunikacyjnych tej inwestycji z siecią dróg publicznych, budowa lub przebudowa drogi publicznej obciąża inwestora przedsięwzięcia niedrogowego. Przeniesienie ciężaru budowy dróg na inwestorów przedsięwzięcia niedrogowego jest uzasadnione. Podmioty sprawujące administrację drogową nie powinny ponosić kosztów inwestycji drogowych wywołanych przedsięwzięciami nienależącymi do sfery ich ustawowej aktywności. (vide: Ustawa o drogach publicznych. Komentarz., Wojciech Maciejko, Paweł Zaborniak, LexisNexis 2010 - Lexis/el). Opierając się na art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, zarządca drogi może odpyrać żądania budowy połączeń komunikacyjnych z inwestycjami niezwiązanymi z rozwojem sieci drogowej. Komentowany przepis dotyczy w szczególności budowy zjazdu z drogi publicznej na nieruchomość sąsiadującą z drogą (wyrok WSA w Bydgoszczy z 5 października 2004 r., SA/Bd 2772/2003, LexPolonica nr 2117703).

Dyrektor poinformował również, że ZDiUM rozważa opracowanie projektu i wyceny modernizacji „sięgacza”.

Reasumując, rozpatrując niniejszą skargę Komisja przyjrzała się zarzutom w niej zawartym i dokonała ich rozstrzygnięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia otrzymane w trakcie posiedzenia merytorycznej komisji, który pozwolił stwierdzić, że niniejsza skarga jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

7) skargi pana [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 1739/14. Pismem z dnia 26.09.2014r. Pan [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Prezydenta Miasta Wrocławia w związku z brakiem przestrzegania prawa. Skarżący wskazał, iż w dniu 08.07.2014r. złożył skargę kierowaną do Prezydenta Miasta Wrocławia na brak odpowiedzi na pismo kierowane do Wydziału Prawnego Urzędu Miejskiego we Wrocławiu pomimo upływu 30 dni. Prezydent Miasta Wrocławia pomimo upływu ok. 3 miesięcy nie odpowiedział na w/w pismo. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor Wydziału Prawnego Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 07.10.2014r., w którym przedstawił daty wykonywania czynności w sprawie Skarżącego. Z udzielonych wyjaśnień wynika, iż Skarżący złożył wniosek w dniu 29 maja 2014 r., na który została udzielona odpowiedź w dniu 10.07.2014 r. W związku z powyższym Skarżący wniósł w dniu 07.07.2014r. skargę na nieterminowe załatwianie spraw. Skarga ta została przekazana przez Wydział Spraw Obywatelskich do Wydziału Prawnego Urzędu Miasta, który udzielił odpowiedzi na w/w pismo. W związku z pismem Skarżącego z dnia 07.08.2014r i zapytaniem czy udzielona przez radcę prawnego z Wydziału Prawnego odpowiedź została dokonana zgodnie z przepisami kpa, przesłano w dniu 05.09.2014r. ponownie odpowiedź udzieloną w dniu 10.07.2014r. uzupełnioną o stosowny podpis Dyrektora i sygnaturę pisma. Ponadto pismem z dnia 08.09.2014r. poinformowano Skarżącego o błędnym zakwalifikowaniu jego pierwszego pisma i przeproszono za zaistniałą sytuację. Stosowna odpowiedź na pismo Skarżącego została udzielona przez Wydział Architektury i Budownictwa w dniu 24.09.2014r. Dyrektor wskazał, iż pismo, które zostało merytorycznie załatwione przez radcę prawnego w dniu 10.07.2014 r. zostało mylnie zakwalifikowane jako wystąpienie co do prawa, a nie skarga. W związku z tym radca prawny czynił starania o uzyskanie informacji co do postępowań prowadzonych w Wydziale Architektury i Budownictwa UM. W niniejszej sprawie Rada Miejska Wrocławia powinna zwrócić uwagę na zarzut bezczynności Organu w zakresie braku terminowego udzielania odpowiedzi na pisma Skarżącego. Należy wskazać, iż po analizie załączonej dokumentacji w istocie należy go uznać za zasadny. Po pierwsze na pismo Skarżącego z dnia 29.05.2014r. pierwsza odpowiedź została udzielona w dniu

10.07.2014 r., a dodatkowo przez właściwy Wydział Urzędu Miejskiego Wrocławia w dniu 24.09.2014r. Zgodnie z art. 9 kpa. organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Z powyższego przepisu wynika więc obowiązek organu do udzielenia odpowiedzi na pisma Skarżącego. Ponadto, zgodnie z art. 35 kpa organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. W niniejszej sprawie mamy zatem do czynienia z bezzwyczajnością organu w opisanym przez Skarżącego zakresie.

Reasumując, rozpatrując niniejszą skargę Komisja przyjrzała się zarzutom w niej zawartym i dokonała ich rozstrzygnięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Zdaniem Komisji niniejsza skarga zasługuje na uwzględnienie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 5, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o uwzględnienie skargi.

8) skargi pana [REDAKTURA] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy - **druk nr 1738/14**. Pismem z dnia 08.09.2014 r. Pan [REDAKTURA] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na działalność Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu. Przedmiotem skargi było nieprawidłowe działanie organu w kwestii wysyłanej korespondencji, co powodowało negatywne skutki dla niego jako strony postępowania prowadzonego przez organ, oraz uniemożliwiło zapoznanie się z treścią pism i pouczeń, a co za tym idzie odmową prawa do obrony. Zarzucił on, iż wskutek wysłania przesyłek listowych pod niewłaściwy adres, przyjęto, iż kierowana do niego korespondencja (przesyłki z dnia 26.09.2006 oraz 17.10.2006r.) została doręczona. Skarżący zwrócił uwagę, iż podał on odmienny adres do korespondencji niż jego adres zameldowania. Zdaniem Skarżącego doszło tym samym do naruszenia przepisów prawa, tj. art. 6 k.p.a., art. 8 k.p.a., art. 39 k.p.a. Tym samym jako strona postępowania nie może on ponosić negatywnych konsekwencji wynikających z nieprawidłowego działania organu w konsekwencji, którego została wydana bezprawna decyzja. Skarżący wniósł o ukaranie winnych urzędników Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu, w wyniku których działania odniósł szkodę. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 01.10.2014r., w którym wskazał, iż zarzuty Skarżącego są bezzasadne. Dyrektor wyjaśnił, iż Skarżący został zarejestrowany w dniu 02.01.2006 r. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku i skierowany na szkolenie z zakresu małej gastronomii w okresie 13.09.2006r. - 19.01.2007r. Na podstawie decyzji Prezydenta Wrocławia zostało mu przyznane prawo do dodatku szkoleniowego. Z uwagi na zaprzestanie udziału w szkoleniach Urząd wystosował do Skarżącego wezwania celem wyjaśnienia przyczyn nieobecności. Wskazane pisma zostały wysłane na adres: ul. [REDAKTURA] który to adres widniał w dokumentach złożonych przez Skarżącego. Brak było wskazania innego adresu do korespondencji. Przesyłki listowe zostały dwukrotnie awizowane i wskutek ich niepodjęcia w terminie zwrócone nadawcy. Wobec powyższego uznano je zgodnie z prawem za skutecznie doręczone. W oparciu o powyższe dowody oraz fakt zaprzestania udziału w szkoleniach wydano decyzję pozbawiającą Skarżącego statusu osoby bezrobotnej z dniem 19.09.2006 r. oraz dodatku szkoleniowego. Powyższa decyzja została skutecznie doręczona, a Skarżący pouczone o przysługujących mu środkach zaskarżania. Na tym tle nieuzasadniony jest zarzut pozbawienia Skarżącego prawa do obrony, bowiem nie zaskarżył on w/w decyzji w prawidłowym trybie. Istotnym w niniejszej sprawie jest fakt, iż Skarżący nie stawiał się na szkolenie, na

którym jego udział był obowiązkowy, a ponadto nie usprawiedliwił swojej nieobecności. O skutkach takich zachowań Skarżący był informowany dużo wcześniej – 01.07.2006r. Skarżący złożył do Sądu stosowne pismo celem wznowienia postępowania w niniejszej sprawie, jednak wniosek ten nie został uwzględniony przez Sąd. Mając na uwadze powyższe zasadną była decyzja o wstrzymaniu wypłat dodatku szkoleniowego oraz decyzja nakazująca zwrot tego dodatku w kwocie nienależnie pobranej. O skutkach zaprzestania udziału w szkoleniu z własnej winy Skarżący był informowany przed rozpoczęciem szkolenia, miał więc świadomość konsekwencji swoich czynów. Ponadto, Dyrektor wskazał, iż bezzasadny jest zarzut Skarżącego dotyczący ograniczenia mu dostępu do akt sprawy, bowiem Skarżący przedkładał swoje akta, robił kopie i zdjęcia, o czym świadczą fotokopie pism z akt sprawy dołączone przez Skarżącego do skargi.

Dyrektor wskazał także, iż postępowanie organu w niniejszej sprawie było przedmiotem kontroli ze strony Wojewody Dolnośląskiego, który nie dopatrzył się nieprawidłowości ze strony organu.

Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 267, dalej: „kpa”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. W niniejszej sprawie nie doszło do spełnienia przesłanek wymienionych w w/w przepisie. Ponadto, w procedurze administracyjnej, której przepisy są w przedmiotowej sprawie właściwe, obowiązuje zasada jednotorowości proceduralnej, zgodnie z którą wykluczona została możliwość stosowania różnych procedur równolegle w tej samej sprawie. Ponadto czynności postępowania skargowego w trybie działu VIII k.p.a. nie mogą podważać trwałości orzeczeń sądowych i decyzji administracyjnych. Postępowanie skargowe nie może być także konkurencyjne w stosunku do żadnej innej prawnie uregulowanej procedury stosowanej przed organami państwowymi lub społecznymi [...] t.j. do przepisów o postępowaniu administracyjnym szczególnym przed niektórymi organami administracji publicznej, a więc w sprawach podatkowych, kontroli skarbowej, w sprawach celnych czy też w niektórych sprawach wykroczeń i oczywiście przed wszystkimi sądami. A zatem należy wskazać, iż Skarżący miał możliwość dochodzenia swoich praw zaskarżając decyzje które jego zdaniem naruszają jego prawo i interesy i zapadły z naruszeniem prawa, o czym został prawidłowo pouczony (poprzez stosowną adnotację na decyzji). Należy wskazać, iż Rada Miejska Wrocławia nie posiada kompetencji do weryfikacji prawomocnych i ostatecznych decyzji. Zgodnie z poglądami doktryny skarga (z art. 227 k.p.a.) jest prawnym środkiem obrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego lub szczególnego ani też nie mogą stanowić podstawy do powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.[...] (B. Adamiak, J. Borkowski, KPA. Komentarz, wyd.10, Warszawa 2009)

Reasumując, rozpatrując niniejszą skargę Komisja przyjrzała się zarzutom w niej zawartym i dokonała ich rozstrzygnięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Zdaniem Komisji niniejsza skarga jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

Ad. IV.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Odpowiedź Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta z dnia 16 września 2014r. na pismo RO Kuźniki z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie zagrożenia dla pieszych i pojazdów, spowodowanego złym stanem lamp na osiedlu Kuźniki. Komisja po zapoznaniu się z treścią odpowiedzi postanowiła przestać ją wnioskodawcy.

2. Pismo przedstawicieli hotelu Park Plaza i hotelu Tumski z dnia 12 września 2014r., skierowane do Prezydenta Wrocławia, dot. wydania zakazu organizowania koncertów muzycznych na Wyspie Słodowej. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

3. Pismo Ochotniczej Straży Pożarnej z dnia 16 września 2014r. dot. zwiększenia środków finansowych dla Ochotniczych Straży Pożarnych w przyszłym roku. Komisja postanowiła zwrócić się do Wiceprezydenta Wojciecha Adamskiego z prośbą o wyrażenie opinii w przedmiotowej sprawie i poinformowanie Komisji o treści zajętego stanowiska.

4. Pismo Rady Osiedla Nadodrże skierowane do Prezydenta Wrocławia z dnia 10 października 2014r. dot. podjęcia działań mających na celu uchronienie młodych ludzi od narkotyków. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

Ad. V.

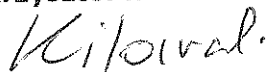
Następnie Komisja zatwierdziła protokół nr 65/14 z dnia 5 września 2014r. i nr 66/14 z dnia 22 września 2014r.

Ad. VI.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji wyznaczył termin kolejnego posiedzenia na dzień 3 listopada 2014r. Na tym posiedzenie zamknięto.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

